

Haina de nuntă

Pentru studiul de săptămâna aceasta, citește:
Mat. 21; 22,1-14; Apoc. 21,2,9; Ecl. 12,14; Dan. 7,10; Gen. 3,9-19.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Acum dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului.” (Romani 8,1)

Istoria creștinismului este plină de pagini întunecate. Urmași declarați ai lui Hristos au săvârșit lucruri oribile și, după cum ne spun profețiile biblice, înainte de revenirea Sa, se vor săvârși multe rele în Numele Său.

Săptămâna aceasta, vom studia o parabolă interesantă care ne descoperă un adevăr dureros – nu toți cei care pretind a fi urmașii lui Hristos chiar sunt urmașii Săi. Dar cine suntem noi, ca să apreciem cine este credincios și cine este necredincios? Cine suntem noi, ca să vedem „paiul” din ochiul fratelui nostru, prefăcându-ne că nu observăm „bârna” din ochiul nostru? Noi nu avem dreptul de a judeca. Dar Dumnezeu are acest drept.

„Oaspeții care participă la ospățul Evangheliei sunt cei care declară că Îi slujesc lui Dumnezeu și ale căror nume sunt scrise în Cartea vieții. Totuși nu toți cei care se declară a fi creștini sunt ucenici adevărați. Înainte de răsplata finală, trebuie să se decidă cine sunt cei pregătiți să primească moștenirea celor neprihăniți. Această decizie trebuie să fie luată înainte de cea de a doua venire a Domnului Hristos pe norii cerului, deoarece, atunci când va veni, Domnul va aduce cu Sine răsplata, «ca să dea fiecăruia după fapta lui» (Apocalipsa 22,12).” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 310

Matei 21, un capitol care relatează evenimentele din ultima parte a lucrării Domnului Isus pe pământ, este plin de momente tensionate și impresionante. De asemenea, el ne vorbește despre capacitatea teribilă a inimii omenești de a se autoînșela și despre puterea celui rău de a ne face orbi față de adevărurile cele mai evidente. Când privim înapoi, ne este ușor să spunem: Cum au putut conducătorii iudei să fie atât de împietriți, atât de orbi, atât de indiferenți față de numeroasele dovezi oferite de Isus?

Dar să nu ne înșelăm singuri. Avem vreun motiv să credem că noi – adventiștii de ziua a șaptea, care avem atâta lumină – suntem altfel decât ei? Nu manifestăm și noi, uneori, indiferență față de adevăr, mai ales atunci când acesta ne mustră pentru păcatele îndrăgite și pentru iubirea de lume? Da, Dumnezeu ne iubește, Hristos a murit pentru noi și ne-a dăruit iertare. Dar Dumnezeu i-a iubit și pe oamenii despre care este vorba în acest capitol, care I-au întors spatele lui Isus și, mai mult, au complotat împotriva Lui. Prin urmare, trebuie să fim deosebit de atenți, întrucât greșim dacă socotim că nu avem cum să fim înșelați!

1. Care este cadrul în care a fost spusă parabola cu haina de nuntă? Care sunt evenimentele principale? Care este tema principală a capitolului? Ce lecție spirituală putem desprinde pentru viața noastră? Matei 21

Probabil că cele mai impresionante versete din tot capitolul sunt ultimele două. Cu toate că unii I se împotriveau lui Isus, o parte din mesajul Lui a reușit totuși să ajungă la inimile lor, întrucât și-au dat seama că El vorbea despre ei. Ei ar fi avut o scuză dacă nu ar fi înțeles, însă problema este că au înțeles suficient de mult, încât să-și dorească să scape de El. Un alt lucru interesant este acela că nu au îndrăznit să-L aresteze pe loc, de teama poporului care mergea după El. Cât de trist este că acești conducători, care ar fi trebuit să fie un exemplu pentru ceilalți, aveau atâtea lipsuri și că mulți dintre ei nu au reușit să se îndrepte niciodată! Când se vor trezi la realitate, va fi prea târziu (Rom. 14,10).

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să descopere motivul pentru care parabola nunții fiului de împărat conține referiri la judecata de cercetare.

La nivelul sentimentelor: Să identifice atitudinile și emoțiile care duc la respingerea invitației de nuntă oferite de împărat și să înțeleagă atitudinea împăratului față de refuzul invitațiilor.

La nivel practic: Să accepte invitația de a participa la ospățul de nuntă al lui Dumnezeu și să poarte haina de nuntă oferită de El.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Judecată la ospățul de nuntă

A. Din ce motiv sunt incluse în relatarea nunții fiului de împărat amănunte despre refuzul celor invitați, despre modul violent în care i-au respins pe trimișii împăratului și despre prezența unui invitat care nu purta haina de nuntă?

B. Cine sunt persoanele care participă la nuntă? De ce?

II. Sentimente: Invitați care nu vor să vină

A. Atitudinile și emoțiile descrise în această parabolă sunt foarte diverse. Fiind invitați la acest ospăț de nuntă, și noi vom experimenta unele dintre ele. Ce atitudine alegem să avem față de invitația oferită de Dumnezeu?

III. Practic: Vrednici să fie aleși

A. Ce atitudine trebuie să avem față de haina de nuntă care ne-a fost oferită fără plată?

Rezumat: Toți oamenii sunt invitați de Dumnezeu la ospățul de nuntă, dar nu toți acceptă invitația. Între oamenii care aleg să vină la ospăț, sunt și unii care nu poartă haina de nuntă cerută de Dumnezeu: haina neprihănirii lui Hristos. Nu este suficient să acceptăm invitația; trebuie să venim și îmbrăcați adecvat!

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Neprihănirea lui Hristos este singura haină potrivită pentru oamenii căzuți. Trebuie să ne îmbrăcăm cu ea în fiecare zi, dacă dorim să stăm la masă cu Împăratul.

Nunta este un eveniment deosebit în viața oricărui om și este cu atât mai important în viața unui împărat. Iar dacă ai șansa să fii invitat de împărat la *nunta fiului său*, atunci te poți considera foarte onorat. Simbolul nunții fiului de împărat ne trimite cu gândul la relația dintre Isus și biserica Sa (Apoc. 21,2-9; Efes. 5,21-23).

2. Ce legătură există între parabolă și evenimentele din capitoul precedent? Care este tema lor comună? Matei 22,1-8

Observăm că împăratul a făcut toate pregătirile pentru nuntă, a avut grijă de sală și de meniu. Apoi a trimis soli, să-i cheme pe invitați: „Toate sunt gata, veniți la nuntă”. Oamenii nu aveau altceva de făcut decât să accepte invitația.

De asemenea, observăm motivele pentru care cei chemați au refuzat invitația. Unii nu au luat-o în serios, au socotit că nu era importantă și nu au ținut seama de ea. Ei îi reprezintă pe oamenii din vremea noastră, care nu iau în serios cerințele lui Dumnezeu și care nu vor să accepte adevărul. Alții „au plecat”. Calea mântuirii este îngustă (Mat. 7,14). Oamenii găsesc tot felul de scuze, ca să scape de invitație sau să o refuze. Pentru ei, lucrurile materiale contează mai mult decât invitația împăratului. În fine, ultima categorie este formată din oamenii care îi persecută pe cei care vin cu invitația. Toți aceștia au rămas pe dinafară. Să ne gândim și la cuvintele rostite de împărat despre cei care au ignorat sau au respins invitația: „N-au fost vrednici de ea”. Cum explicăm această afirmație, dacă ținem cont de faptul că toți oamenii sunt păcătoși și, prin urmare, nu sunt vrednici? Este vreunul dintre noi vrednic să primească invitație de la Împărat? În Biblie, meritul nostru vine din ceea ce a făcut Hristos pentru noi și nu ține de noi, ci de ceea ce Îi permitem lui Dumnezeu să facă pentru noi și în noi.

Care este motivul pe care îl invoci cel mai frecvent când refuzi invitația Împăratului? Ce făgăduințe biblice îți dau încrederea că Domnul te poate ajuta să renunți la acest obicei?

Pentru instructor: Prezintă următoarele gânduri despre cadouri. Întreabă-i pe membrii grupei dacă le place să profite de reducerile de preț sau de ofertele speciale când merg la cumpărături. Scopul activității introductive este acela de a-i determina pe membrii grupei să se gândească la darul oferit de Dumnezeu: haina neprihănirii lui Hristos.

Cuvântul *GRATUIT* îi determină pe cumpărători să ia magazinele cu asalt. *Cumperi un produs și primești gratuit al doilea produs*, se spune în reclamă, însă la casă constăți că le plătești pe amândouă cu vârf și îndesat!

Consumatorii nu mai cad însă în plasă, mai ales cei care au acces la internet. Consumatorul online vrea să primească totul gratis. Companiile încep să cedeze la această presiune. Dacă o companie oferă gratuit o sticlă de apă pe site-ul propriu, pot celelalte companii să nu o urmeze imediat?

Binecunoscutul motor de căutare Google pune la dispoziție aproape o sută de servicii online, dintre care cele mai multe sunt gratuite pentru toate persoanele care au calculator și acces la internet. Formula este destul de simplă: oferă gratuit produse bune și oamenii te vor descoperi.

Marketingul online a descoperit recent puterea cuvântului GRATUIT. Însă Dumnezeu a știut cu mult înainte de a ne crea ce putere are acest cuvânt asupra noastră!

De discutat: Dumnezeu i-a oferit lumii căzute un dar imens: pe Isus. Moartea Lui a plătit prețul pentru păcatele noastre, iar viața Sa fără păcat ia locul vieții noastre păcătoase. Care este atitudinea oamenilor, în general, față de această ofertă gratuită extraordinară? De ce nu o acceptă toți?

2. APROFUNDEAZĂ!

I. Darul

(Recitește împreună cu grupa Matei 21, Geneza 12,1-3 și Exod 19,1-5.)

Pentru instructor: Pe parcursul acestei secțiuni, vom studia pe scurt istoria îndelungată a poporului Israel. De asemenea, vom descoperi plinătatea neprihănirii lui Hristos și motivele pentru care ea este absolut necesară în procesul mântuirii.

În Matei 21, Isus are o atitudine rar întâlnită. Mesajul întregului capitol se concentrează în versetul 43, în care Isus explică parabola despre îngrijitorii viei: „De aceea, vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unui neam care va aduce roadele cuvenite.”

Dumnezeu a fost Acela care l-a chemat pe Avraam, strămoșul lor, și i-a promis lucruri nemaipomenite: „Voi face din tine un neam mare și te voi

3. Când cei poftiți au refuzat și a doua oară invitația, ce le-a poruncit împăratul robilor lui să facă? Mat. 22,9

4. Cine erau cei care au venit la ospăt? Ce înseamnă faptul că erau „și buni, și răi”? Mat. 22,10-14

Ai observat că unii creștini declarați sunt deosebit de răutăcioși și de antipatici? Ai observat că unii oameni care merg la biserică și care au convingerea că vor fi mântuiți sunt negativiști, aspri, ipocriți și de-a dreptul răi?

Așa se întâmplă de când e lumea. Cum ne explicăm, de exemplu, credința cruciaților, care erau atât de dedicați lui Hristos, dar și-au croit drumul spre Țara Sfântă prădând și jefuind? Un martor a declarat următoarele: „Oștile noastre i-au fiert pe păgâni în oale. Ostașii i-au tras în țeapă pe copii și i-au mâncat fripți la grătar”. Cum au putut să săvârșească asemenea orori în Numele lui Isus?

Răspunsul pare a fi simplu: *Oamenii aceștia nu erau creștini adevărați.* Dar de unde putem ști? Cum putem să tragem concluzia aceasta, de unde știm ce anume au fost ei învățați să facă și dacă au avut ocazia să-și dea seama că era greșit ceea ce făceau? E oare posibil ca vreunul dintre ei să se fi pocăit după aceea și să fi cerut iertare și har? Dar ce putem spune despre anumite fapte oribile săvârșite de oameni care păreau destul de credincioși? Cine suntem noi să-i judecăm?

Noi nu avem dreptul să judecăm pe nimeni, dar Dumnezeu are acest drept și îi va judeca pe toți.

5. Ce ne spune Scriptura despre judecată? Rom. 14,10; Evr. 10,30; Ecl. 12,14; Dan. 7,9-10.

Advenștii de ziua a șaptea numesc judecata aceasta „judecata de cercetare” și la ea face referire parabola din Matei 22.

Gândește-te la fapte făcute de-a lungul istoriei, de creștini declarați, uneori chiar în Numele lui Isus. Cum ne ajută parabola aceasta să înțelegem că Dumnezeu îi va judeca și pe ei după dreptate?

binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine” (Gen. 12,2,3).

Dumnezeu a repetat acest legământ când a dat Cele Zece Porunci pe Muntele Sinai (Exod 19,1-5). El a făgăduit că va pune Duhul Său în inima tuturor copiilor Săi, pentru ca ei să poată asculta de legile și orânduirile Sale, adică să respecte angajamentele legământului.

Poporul Israel trebuia să fie comoara Sa deosebită, un popor de preoți, un model de neprihănire și binecuvântare într-o lume păcătoasă. Însă, la fel ca primii invitați la ospățul de nuntă (Matei 22,3), mulți nu au luat în serios invitația și au ales să meargă înainte pe calea lor. Este adevărat că mulți au fost credincioși și au alcătuit nucleul primei biserici.

II. Avem totul deplin în El

(Recitește împreună cu grupa Matei 22,8-10 și Coloseni 2,9,10.)

Secțiunea de marți a studiului subliniază ideea că mulți care declară că sunt creștini nu vor privi cu ochi buni la oamenii adunați de la răspântiile drumurilor și de la garduri, care vor intra la ospățul împăratului. Însă niciunul dintre noi nu are dreptul de a-i judeca pe aceia care vin la ospăț.

În plus, împăratul a stabilit criteriul de admitere: oaspeții să vină îmbrăcați în haina de nuntă pe care el le-a pus-o la dispoziție. Trebuie să observăm aici că haina oferită este mai mult decât potrivită, fiind făcută perfect pe măsura oricărui oaspete, indiferent de mediul din care provine și de statutul pe care îl are în viață. Când intră în sala de mese, fiecare oaspete se simte ca acasă, de parcă ar fi fost toată viața unul dintre supușii împăratului.

Coloseni 2, 9,10 declară: „Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri”. Noi avem totul deplin în El atunci când ne îmbrăcăm în haina caracterului Său. Haina aceasta oferită de Împărat nu este o haină oarecare.

Comentariul Biblic Adventist ne explică următoarele: „În plinătatea lui Hristos, omul vede idealul desăvârșirii și, totodată, primește puterea de a atinge acest ideal. Când primim înțelepciunea Sa, devenim înțelepți. Prin comuniunea zilnică cu El, asemănarea cu Divinitatea devine o realitate pentru sufletul omenesc. Prin legătura spirituală cu Hristos, omul primește totul pentru viața aceasta și pentru veșnicie.” – vol. 7, pag. 202

De discutat: Viața lui Isus Hristos aduce cu ea toate binecuvântările lui Dumnezeu. Cum putem avea acces zilnic la plinătatea lui Dumnezeu?

6. Ce reprezintă haina de nuntă în această parabolă? De ce este acceptarea ei o problemă de viață și de moarte?

Cum s-ar putea împăca teoria „odată mântuit, mântuit pentru totdeauna”, cu faptul că, într-o zi, Dumnezeu va despărți pentru totdeauna grâul de neghină (Mat. 13,24-30), pe cei înțelepți de cei neînțelepți (Mat. 25, 1-13), pe cei credincioși de cei necredincioși (Mat. 25,14-30), pe cei care au primit neprihănirea Sa de cei care nu au primit-o (Mat. 22,1-14) și pe urmașii adevărați ai lui Hristos de cei care pretind că Îl urmează, dar fac lucruri oribile în Numele Său?

Va exista o zi finală a socotelilor pentru toți oamenii – pentru cei care cred și pentru cei care doar pretind a crede în aceleași făgăduințe ale mântuirii prin credința în ceea ce a făcut Hristos pentru noi.

Dacă mântuirea ar putea fi obținută prin fapte, totul ar fi simplu; nu ar trebui decât să ne etalăm faptele și să vedem dacă sunt suficiente. Însă, dacă mântuirea se bazează pe meritele Altcuiva, dacă neprihănirea necesară pentru mântuire se găsește în Altcineva și nu în noi înșine, problema devine mai dificilă, mai nuanțată. În acest sistem, se impune ca judecata să fie făcută de o Ființă care nu face niciodată nicio greșeală, pe când în primul sistem (în care faptele sunt criteriul), lucrul acesta nu mai este atât de necesar.

Aceasta este de fapt ideea principală a parabolei: Dumnezeu îi va despărți pe adevărații Săi copii de mulțimea tuturor acelor care doar pretind a-L urma pe Hristos. Care va fi criteriul decisiv? Vor fi acceptați numai aceia care s-au îmbrăcat cu haina frumoasă a neprihănirii Domnului Hristos.

Parabola aceasta face o distincție clară între calitatea de membru al bisericii și starea de păcătos salvat prin neprihănirea lui Hristos. Analizează-ți viața, faptele, gesturile, cuvintele, gândurile, atitudinea față de prieteni și față de dușmani. Reflectă ele faptul că porți haina neprihănirii lui Hristos sau arată că tu ai venit la ospățul de nuntă cu hainele tale?

III. O neprihănire „fabricată” de om

(Recitește împreună cu grupa Matei 22,11-14 și Matei 25,1-13.)

Darul lui Dumnezeu este extraordinar, însă nu toți oamenii vor să-l accepte. De altfel, chiar Domnul Isus spunea: „Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află” (Mat. 7,13.14). Acești „puțini” la care se face referire aici sunt acei „puțini aleși” din Matei 22,14.

Unul dintre invitați a venit la nuntă fără vestimentația cerută. El nu s-a pregătit pentru eveniment, deși avea totul la îndemână. Omul acesta îi reprezintă pe creștinii cu numele, care aleg neprihănirea personală și nu neprihănirea lui Hristos. Însă neprihănirea lui Hristos nu ne aduce numai neprihănire. În 1 Corinteni 1,30, Pavel spune: „Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare”.

Isus este neprihănirea, sfințirea și răscumpărarea noastră.

De discutat: Definiți neprihănirea, sfințirea și răscumpărarea. Discutați dacă vreuna dintre etapele mântuirii ține de ceea ce poate să facă omul. Cum ne ajută acest gând să înțelegem ce înseamnă să fim îmbrăcați în haina neprihănirii lui Hristos?

3. APLICĂ!

Întrebări pentru meditație

1. Citește Filipeni 3,8.9. Potrivit acestor versete, care este marea pasiune a apostolului Pavel? Îți dorești și tu cu ardoare să îl „câștigi” pe Hristos? Ce anume te împiedică să te predai Lui cu totul?

2. În parabola ospățului de nuntă, împăratul îl cercetează pe omul îmbrăcat în haine nepotrivite și rostește în dreptul lui o sentință. Dat fiind faptul că acum, când ne aflăm în marea zi a judecării, Dumnezeu cercetează raportul vieții fiecărui om, cum ar trebui să fie viața noastră?

Întrebări aplicative

1. Citește Ioan 15,1-8. Ce sfat le-a dat Isus ucenicilor pentru a-i ajuta să rămână activi din punct de vedere spiritual și să fie rodnici? Ce înseamnă expresia „a rămâne în Hristos”?

2. Examinează-ți relația cu Dumnezeu. Enumeră trei lucruri pe care poți să le faci săptămâna viitoare, pentru ca să ai o relație mai strânsă cu El.

Pentru lucrarea personală

Împărtășirea adevărului se realizează cel mai bine între prieteni. Așa a procedat Isus în lucrarea Sa cu oamenii. El S-a apropiat de oameni,

După cum am văzut ieri, în cele din urmă, Dumnezeu va face o separare între cei îmbrăcați în neprihănirea Sa și cei care doar pretind a fi neprihăniți. Parabola din Matei 22 exprimă, în esență, această idee. Într-un sistem religios care nu se bazează pe faptele noastre, ci pe faptele făcute de Alticineva în locul nostru (fapte pe care ni le însușim prin credință), cum ar putea să nu existe această judecată finală?

7. Compară Eclesiastul 12,14 și 1 Corinteni 4,5 cu parabola din Matei 22. Ce idei au ele în comun? De ce este adevărul acesta atât de important?

Ca adventiști de ziua a șaptea, noi credem că există o mare luptă (Apoc. 12,7-9; 1 Petru 5,8; Iov 1, 2) și că tot universul este interesat de ea (Dan. 7,10; 1 Cor. 4,9; Efes. 3,10) și, de aceea, putem respinge cu ușurință argumentul adus împotriva ideii că va exista o judecată de cercetare a faptelor, argument bazat pe 2 Tim. 2,19: „Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui”. Este adevărat că Domnul îi cunoaște pe ai Lui, dar restul universului și noi înșine, nu-i cunoaștem.

Este important să ținem cont de tabloul general, de interesul întregului univers față de ceea ce se petrece aici cu păcatul, răzvrătirea, mântuirea și față de intervenția deschisă, corectă și dreaptă a lui Dumnezeu.

Orice tip de judecată presupune existența unei cercetări. Citește Geneza 3,9-19: imediat după intrarea păcatului în lume, Dumnezeu a intervenit direct, punându-le primilor oameni întrebări la care cunoștea răspunsul. După cum „cercetarea” aceasta nu a fost pentru El (ci pentru Adam și Eva, ca să înțeleagă gravitatea păcatului lor), tot la fel judecata de cercetare nu este pentru edificarea lui Dumnezeu, ci pentru edificarea oamenilor și a celorlalte ființe create de El.

În „judecata” din Geneza, Dumnezeu, în harul Său, a anulat hotărârea de moarte (vezi Gen. 3,15). Tot la fel, El anulează hotărârea de moarte din dreptul adevăraților Săi urmași.

Așadar, judecata de cercetare este reală! Ne mai îndoiim atunci de faptul că trebuie să purtăm tot timpul haina neprihănirii lui Hristos sau că mântuirea este prin har și nu prin fapte? Ai avea vreo speranță la judecată, dacă nu ai fi acoperit cu haina neprihănirii lui Hristos?

le-a împlinit nevoile și apoi le-a împărtășit adevărul. Cum îi poți ajuta pe prietenii tăi să cunoască pacea care vine din acceptarea lui Hristos ca Mântuitor și din rămânerea în neprihănirea Sa? Cum poți împărtăși acest adevăr, în spiritul lui Hristos?

Ce le-ai răspunde rudelor care cred că pot primi haina lui Hristos și că pot totodată să facă tot ce le place?

4. ILUSTREAZĂ!

Pentru instructor: Iată un citat din Ellen G. White, scris în urmă cu peste o sută de ani. Citește-l și apoi discutați, pornind de la întrebările de mai jos. Scopul acestei activități este acela de a identifica motivul pentru care Ellen G. White a scris această critică la adresa religiei practicate de unii credincioși din perioada cunoscută în istorie sub numele de Marea Redeșteptare de la mijlocul secolului al XIX-lea:

„A deveni membru al bisericii este un fapt apreciat în lume. Conducători, politicieni, juriști, medici și negustori intră în biserică pentru a-și asigura respectul și încrederea societății, cât și pentru promovarea intereselor lor lumești. În felul acesta, ei caută să acopere toate afacerile lor necinstite cu o mărturie a creștinismului. Diferitele grupări religioase, reînviolate prin bogăția și influența acestor oameni lumești, dar botezați, urcă încă o treaptă spre popularitate și dominație. Biserici splendide, înfrumusețate cu extravaganță, sunt ridicate pe străzile cele mai aglomerate. Închinătorii se îmbracă în veșminte scumpe și la modă. Se plătește un salariu mare unui pastor talentat pentru a-i atrage și a-i păstra pe oameni. Predicile lui nu trebuie să atingă păcatele care se practică, ci să fie dulci și plăcute chiar pentru urechile sensibile. În felul acesta, păcătoșii notorii sunt înscriși în registrele bisericii, iar păcatele grave sunt ascunse sub o falsă evlavie.” – *Tragedia veacurilor*, pag. 386

Întrebări

1. Vorbește acest fragment și despre societatea contemporană?
2. Care ar trebui să fie atitudinea creștinilor față de aceste practici? Este bine ca problemele acestea să fie lăsate în seama lui Dumnezeu (Mat. 13,30) sau creștinii sunt chemați să „strige” și să „nu se oprească” (Is. 58,1)? Argumentează.
3. Cum poți să-i ajuți pe cei îmbrăcați nepotrivit pentru ospățul de nuntă să se îmbrace cu neprihănirea lui Hristos?

Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, cap. „Fără haina de nuntă”.

„Dar Planul de Mântuire are un scop mai larg și mai profund decât mântuirea omului; Hristos a venit pe pământ nu numai pentru acest lucru. El n-a venit numai pentru ca locuitorii acestei mici lumi să poată considera Legea lui Dumnezeu așa cum ar trebui privită, ci lucrul acesta a fost făcut pentru apărarea caracterului lui Dumnezeu înaintea întregului Univers.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, pag. 68

„Cu toate acestea, Satana nu a fost încă nimic. Nici chiar atunci îngerii n-au înțeles tot ce era cuprins în lupta aceea mare. Principiile în jurul cărora se dădea lupta trebuiau să fie mai bine lămurite. Și, pentru binele omului, existența lui Satana trebuia să continue. Omul, ca și îngerii, trebuie să vadă contrastul dintre Prințul vieții și prințul întunericului. El trebuie să aleagă cui vrea să slujească.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 761

Întrebări pentru discuție

1. Gândiți-vă la istoria creștină, la lucrurile oribile, săvârșite în Numele lui Isus de oameni care declarau că sunt creștini. Unii au săvârșit crime îngrozitoare la adăpostul credinței. Cum ne ajută această realitate tristă să înțelegem că este necesară o separare între preținșii urmași ai lui Isus și urmașii Săi adevărați, așa cum ne arată parabola din Matei 22 și alte texte din Biblie?
2. Ellen G. White ne arată clar că haina lui Hristos este neprihănirea Sa care nu numai că ne acoperă, adică ne îndreptățește, ci ne și schimbă după chipul Său și ne ajută să reflectăm caracterul Său în viața noastră. Cum putem face distincție între aceste două adevăruri esențiale? De ce este important să facem distincție între ele?
3. Gândiți-vă la realitatea mării lupte și la importanța ei în teologia adventiștilor de ziua a șaptea. Găsiți texte biblice care să susțină această doctrină și care să dovedească importanța ei.
4. Isus a încheiat parabola cu aceste cuvinte: „Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși” (Mat. 22,14). Ce a vrut să spună?

Copacul banyan

Tribul Manobo din satul Togoapon, situat în sudul Filipinelor, a vrut să se mute în altă zonă. Sătenii au găsit o regiune cu ape multe și suficient de mare pentru case și grădini. Totul era perfect, numai că în apropiere creștea un copac banyan (smochinul pagodelor), despre care localnicii credeau că este casa spiritelor rele. Unii spuneau că au auzit strigăte de copil în apropierea lui. Alții mărturiseau că au simțit miros de mâncare când au trecut pe lângă el. Vraciul satului a prezis că satul va fi șters de pe fața pământului, dacă se muta într-o zonă în care creștea acest copac.

Eu sunt unul dintre studenții misionari care predau la școala din acest sat. Câțiva membri adventiști ne-au povestit despre această situație și ne-au cerut sfatul: să se mute în regiunea aceea sau să caute o altă locație?

După ce ne-am rugat, le-am spus credincioșilor:

– Satana încearcă să-i înșele pe oameni. Dar Isus l-a înfrânt. Satana tremură la azul rugăciunii celui mai slab copil al lui Dumnezeu. Nu avem de ce să ne temem atâta timp cât credem că Dumnezeu ne poartă de grijă.

Sătenii au hotărât să se mute. Unii auzeau zgomote ciudate în preajma copacului, niște copii s-au îmbolnăvit. Și eu mă simțeam ciudat.

Într-o zi, am observat în clasa mea un elev nou, pe care nu-l mai văzusem până atunci. Ceilalți copii păreau că nu-l văd. După ore, elevul nou m-a avertizat să nu rămân în sat, ca să nu mi se întâmple ceva rău. Apoi, s-a făcut nevăzut. Mai târziu, l-am văzut lângă copacul banyan.

În noaptea aceea, nu am putut să dorm. M-am gândit la tatăl meu și la bunica mea care, în timpul vieții lor, fuseseră vrăjitori în satul meu natal. Oare mă mai aflu încă sub blestemul Diavolului? Mi-am adus aminte că sunt copilul lui Dumnezeu și că El l-a învins deja pe Satana. Am vorbit cu colegul meu de cameră și ne-am rugat ca Dumnezeu să le arate sătenilor că El este Dumnezeu cu adevărat și că nu au de ce să se teamă.

Pentru că acel copac continua să-i tulbure pe săteni, cineva a propus să fie tăiat, dar toți se temeau că acela care îl va tăia va muri. M-am rugat, apoi am luat un topor și l-am doborât. Nimeni nu a avut de suferit și oamenii ziceau: „Dumnezeul profesorului misionar este puternic!”

Rugați-vă ca oamenii din Togoapon să crească în credință. Vă mulțumesc pentru darurile voastre, care au ajutat la pregătirea multor studenți care lucrează ca misionari în zone dificile din toată lumea.

Bony Lagunday este student la Mountain View College din sudul Filipinelor.